Το "φάντασμα"...

Του Θανάση Κ.

Ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από την Ελλάδα. Το φάντασμα του... "Κόμματος Σαμαρά"!
Που ο ίδιος ο Σαμαράς ΔΕΝ το έχει εξαγγείλει.
Απλώς κάποιοι, κάθε του λέξη, καθετί που κάνει ή ΔΕΝ κάνει, καθετί που λέει ή ΔΕΝ λέει, κάθε του κίνηση, όπου πάει και με όποιον βρεθεί, την ερμηνεύουν ως "πρόπλασμα" του Κόμματος που υποτίθεται ότι "ετοιμάζει"...

Πριν από λίγο καιρό το απέκλειαν. Ύστερα, ασχολούνταν με αυτό μόνο για να το απαξιώσουν.
-- Έλα μωρέ, ούτε 3% δεν θα πάρει - ούτε καν θα μπει στη Βουλή...
Κι ύστερα άρχισαν να το... "μετράνε"! Δεν έχει ξαναγίνει: Μετράνε Κόμμα που... ΔΕΝ υπάρχει!
Και βρίσκουν ότι, μάλλον μαζεύει πολύ περισσότερα απ' όσα του έδιναν αρχικά...

Στην αρχή το έφτασαν στα 5% και κάτι. Ύστερα 7,5% περίπου...Ύστερα γύρω στο 10%.
Και τελικά ήλθαν κάποιες μετρήσεις που ρωτάνε:
-- Πόσοι "θα έβλεπαν θετικά" ένα Κόμμα Σαμαρά; Και η απάντηση ήταν 16% - το λιγότερο - έως 21% του εκλογικού σώματος.
Ενώ υπάρχει ένα - επί πλέον - 7% που το βλέπει "μάλλον θετικά".
Ενώ στις ίδιες μετρήσεις η ΝΔ παίρνει 24,7% σε πρόθεση ψήφου, κι ένα 20% των ψηφοφόρων της - αυτών που της έχουν απομείνει - δείχνουν διατεθειμένοι, αν υπήρχε Κόμμα Σαμαρά να το ψήφιζαν.

Μ' άλλα λόγια μόνοι τους αναγνωρίζουν ότι η ΝΔ, με Κόμμα Σαμαρά απέναντί της, δεν είναι εύκολο να ξεπεράσει το 20-21%! Ενώ αν υπάρξει Κόμμα Σαμαρά, αυτό θα κυμαίνεται από 15-28%.
Δηλαδή αναγνωρίζουν, σε αυτό που ΔΕΝ υπάρχει ακόμα, δυναμική "πρώτου Κόμματος"!
ΠΡΙΝ καν υπάρξει...

Και ταυτόχρονα... "πανηγυρίζουν" γιατί 72% των ερωτωμένων, λέει, ΔΕΝ βλέπουν θετικά το ενδεχόμενο να υπάρξει Κόμμα Σαμαρά.
Δηλαδή το υπόλοιπο 28% το βλέπει θετικά ή σχεδόν θετικά, όταν η ΝΔ δεν ξεπερνά σε πρόθεση ψήφου το 25% και όλα τα άλλα κόμματα δεν ξεπερνούν το 13%...
Μιλώντας πάντα για ένα Κόμμα που δεν υφίσταται δεν έχει όνομα, καταστατικό και πρόγραμμα...

Πράγματι, ένα "φάντασμα" πλανιέται πάνω από τα κεφάλια τους...
Κι όπως συμβαίνει με όλα τα φαντάσματα, τους ανατριχιάζει, τους φοβίζει και το ξορκίζουν όπως μπορούν.
Και μη φωνάξετε ξαφνικά "Μπουουου" δίπλα τους, γιατί θα λιποθυμήσουν...
Αν δεν πάθουν τίποτα χειρότερο - και πιο δύσοσμο...

Πράγματι, αν δεν το φοβούνταν, δεν θα ασχολούνταν καθόλου μαζί του...
Αν πίστευαν ότι δεν πρόκειται να μπει στη Βουλή, ή το πολύ να πάρει χαμηλό, μονοψήφιο ποσοστό, επίσης δεν θα ασχολούνταν.

Ασχολούνται και γράφουν συνεχώς, γιατί ξαφνικά διαπίστωσαν, ότι υπάρχει τεράστιο "πολιτικό κενό" - κυρίως στα δεξιά, αλλά όχι μόνο στα δεξιά - και ο μόνος που θα μπορούσε να το καλύψει είναι ο Σαμαράς!
ΑΝ έκανε κόμμα...
Εξ ου οι υποθετικές "προθέσεις Σαμαρά" έγιναν αληθινός εφιάλτης ολόκληρου του πολιτικού συστήματος (Και ξαναλέω: Μη φωνάξετε ξαφνικά Μπουουου δίπλα τους...)

* Υπάρχει βέβαια, τώρα πια, και ένα ακόμα "Κόμμα" που απασχολεί χωρίς να υπάρχει! Το "Κόμμα Τσίπρα".
Που κι αυτό το υπολογίζουν εκεί γύρω στο 10 μέχρι 15%. Με μερικές - μεγάλες - διαφορές ωστόσο:
-- Το "Κόμμα Τσίπρα" είναι μέρος του Πολιτικού συστήματος, και κάποιοι απόλυτα "συστημικοί" το περιμένουν πώς και πώς, για να γεμίσει το κενό στο χώρο της Αντιπολίτευσης.
Γιατί τα υπάρχοντα κόμματα και κομματίδια φυτοζωούν...

Κι ύστερα ο Τσίπρας ΔΕΝ είναι «εχθρός τους», "σαρξ εκ της σαρκός τους"!
-- Είναι υπέρμαχος της λαθρομετανάστευσης (αν κι έχει εκφράσει κάποιους ενδοιασμούς τελευταίως).
Αντίθετα. ο Σαμαράς είναι διακηρυγμένος αντίπαλος της λαθρομετανάστευσης - κι ήταν ο μόνος που κατάφερε να τη σταματήσει και να την αντιστρέψει όταν κυβέρνησε - με την "Αμυγδαλέζα" κι όχι μόνο...
-- Επίσης ο Τσίπρας είναι και υπέρμαχος του "δικαιωματισμού", όπως και ο Κυριάκος, αν και αμφότεροι μετά την εκλογή Τράμπ έχουν βάλει νερό στο κρασί τους.
Ο Σαμαράς, πάντως, υπήρξε πάντα αντίπαλος του δικαιωματισμού.
-- Επίσης ο Τσίπρας υποστήριξε μεγάλες εθνικές υποχωρήσεις, τις οποίες τις έκανε στο "Μακεδονικό" (όπου η Συμφωνία των Πρεσπών, κατέληξε σε αδιέξοδο), όπως ακριβώς και ο Κυριάκος, υπέγραψε "Συμφωνία Φιλίας" με την Τουρκία, την ώρα που η Τουρκία εμπεδώνει νέα τετελεσμένα σε βάρος της Ελλάδας!
Ενώ ο υπουργός του των Εξωτερικών δηλώνει ότι θα προχωρήσει με την Τουρκία "κι ας τον πουν μειοδότη" (στην Ελλάδα!) Και οι δύο τους, βέβαια, Τσίπρας και Κυριάκος, είναι αντίθετοι με τους "κακούς εθνικιστές" - άλλη "εκλεκτική συγγένεια" ανάμεσά τους.

-- Επίσης ο Τσίπρας κατέληξε κι αυτός να βγάζει "υπέρ-πλεονάσματα" και να μοιράζει, μετά, ένα μέρος του ως "επιδόματα"! Όπως ακριβώς έκανε τελικά και ο Κυριάκος - που όταν τα έκανε ο Τσίπρας τα αποδοκίμαζε, ως Αντιπολίτευση, αλλά τώρα ως Κυβέρνηση κάνει τα ίδια.
-- Τέλος ο Τσίπρας προσπάθησε να χειραγωγήσει τη Δικαιοσύνη (με την σκευωρία Novartis). Για το ίδιο κατηγορείται ο Κυριάκος, ο οποίος στην περίπτωση των Τεμπών, κατέληξε σε τελικά συμπεράσματα για το τι έγινε ΠΡΙΝ υπάρξει επίσημο Πόρισμα...
Κι όταν, μετά από δύο ολόκληρα χρόνια, προέκυψε Πόρισμα (του ΕΔΟΑΣΑΑΜ) προσπάθησε να το αλλάξει - να το ανατρέψει!
Ενώ κανονικά ΔΕΝ θα έπρεπε να ανακατευθεί καθόλου...

-- Τέλος ο Τσίπρας εκφράζει ένα χώρο (ευρύτερης Αριστεράς, πλην ΚΚΕ) ο οποίος συρρικνώνεται, και στην Ελλάδα και στον υπόλοιπο δυτικό κόσμο.
Τα στοιχεία δείχνουν ότι ο χώρος της ευρύτερης Αριστεράς στην Ελλάδα από το 36% που ήταν πριν δέκα χρόνια (όταν ο ΣΥΡΙΖΑ μεσουρανούσε) έπεσε κάτω από 20% (το 2023) και σήμερα αθροίζει 10-15% (δημοσκοπικά).

Ενώ αντίθετα, ο χώρος που διογκούται είναι στα δεξιότερα του πολιτικού φάσματος. Όχι μόνο στα μικρά κόμματα δεξιότερα της ΝΔ, που όλοι μαζί δεν ξεπερνούν συνολικά τις 700 χιλιάδες

ψηφοφόρων τα τελευταία χρόνια.,, Αλλά κυρίως όσοι ΔΕΝ ψηφίζουν πια - που είναι 2 εκατομμύρια, εκ των οποίων 1,3 εκατομμύρια προέρχονται από τη ΝΔ!
Συνεπώς ο Τσίπρας, αν κάνει Κόμμα, θα προσπαθήσει να εκφράσει ένα πολιτικό χώρο, συρρικνούμενο και υπερ-εκπροσωπούμενο.

Ενώ ο Σαμαράς εμφανίζεται ο μόνος που μπορεί να εκφράσει ένα πολύ μεγαλύτερο χώρο που παραμένει ΑΝΕΚΠΡΟΣΩΠΗΤΟΣ:
Οπότε το πολιτικό σύστημα βλέπει τον Τσίπρα ως "σωτήρα" - δεκανίκι του, ενώ το υποτιθέμενο Κόμμα Σαμαρά ως Νέμεση - Απειλή.
(Και γι' αυτό μη φωνάξετε Μπουουου όταν βρίσκεστε δίπλα τους, γιατί μπορεί να πάθουν... "ζημιά", οι καημένοι).

Προσπάθησαν λοιπόν να απαξιώσουν τον ίδιο τον Σαμαρά επειδή φοβούνται ότι μπορεί να κάνει Κόμμα.
* Την μία επικαλούνται την ηλικία του. Μάλλον αδύναμο επιχείρημα όταν σήμερα σημαντικοί ηγέτες έχουν μεγαλύτερη ηλικία από τον Σαμαρά (Τράμπ, Νετανιάχου Λούλα) ή είναι πολύ κοντά στον Σαμαρά (Ερντογάν, Μόντι, Σι, Μέρτζ κλπ.- όλοι τους μεταξύ 70 και 73). Άλλωστε και ο Κωσταντίνος Μητσοτάκης 72 ετών έγινε ΠΘ.

Για να μην θυμηθούμε μια σειρά από ηγέτες στο παρελθόν που έκαναν το come back ή παρέμεναν στην εξουσία σε ηλικία πιο προχωρημένη από ό,τι ο Σαμαράς σήμερα (Ντεγκώλ, Ρέηγκαν, Αντενάουερ παλαιότερα κλπ.) Τα 74 χρόνια είναι "πολλά" αν είσαι ιδεολογικός αντίπαλός τους. Αν είσαι "δικός τους" δεν πειράζει καθόλου.

Μόλις πέρσι μας έλεγαν τι καλός είναι ο Μπάϊντεν στις ΗΠΑ που ήθελε να ξανακατέβει για Πρόεδρος στα 82 του χρόνια (μέχρι που δεν άντεξε, ο καημένος).
Ή τι καλός που είναι ο κεντροαριστερός Λούλα που επανήλθε Πρόεδρος της Βραζιλίας (αφού είχε κάνει κάποια χρόνια φυλακή... για διαφθορά) σε ηλικία 78 ετών...
Και τώρα μας λένε πόσο "μεγάλος" ηλικιακά είναι ο Σαμαράς για τέτοιες περιπέτειες, στα 74...

* Όταν ατύχησε το επιχείρημα της ηλικίας επικαλέστηκαν άλλο: Ότι το κίνητρό του, είναι, λέει, το "γινάτι" κατά του Κυριάκου!

Αλλά εδώ ατύχησαν περισσότερο: Γιατί ο Σαμαράς μόνο για προσωπικό γινάτι έναντι του Κυριάκου ΔΕΝ μπορεί να κατηγορηθεί.

Ο Σαμαράς στήριξε τον Κυριάκο το 2015 για την εκλογή του ως Προέδρου στη ΝΔ. Όταν ο ίδιος ο Κυριάκος δεν μπορούσε να μαζέψει ούτε τις 50 υπογραφές από μέλη της Κεντρικής Επιτροπής για να υποβάλλει υποψηφιότητα, ο Σαμαράς τον βοήθησε αποφασιστικά.

Κι όταν ο Κυριάκος βγήκε δεύτερος στον πρώτο γύρο των εσωκομματικών εκλογών (με απόσταση άνω των 10 μονάδων από τον πρώτο) ο Σαμαράς τον στήριξε για να κερδίσει τον δεύτερο γύρο...

Αν δεν ήταν ο Σαμαράς, ο Κυριάκος δεν θα έβγαινε αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, όταν η ίδια η αδελφή του, η Ντόρα, ήταν εναντίον του!
Μην ξεχνιόμαστε, έτσι;

Ενώ ένα χρόνο πριν ο Σαμαράς θα μπορούσε να έχει διαγράψει τον Κυριάκο που δεν ψήφισε για Πρόεδρο της Δημοκρατίας τότε τον Προκόπη Παυλόπουλο, κι έτσι έσπασε την κομματική πειθαρχία! Αλλά ο Σαμαράς έκανε τα στραβά μάτια τότε...

Συνεπώς είναι ο Κυριάκος που χρωστάει στο Σαμαρά, όχι το αντίθετο.

Αν μη τι άλλο, ο Σαμαράς θα μπορούσε να κατηγορηθεί για "**υπερβολική ανοχή**" προς τον Κυριάκο - που η οικογένειά του πολεμούσε τον Σαμαρά συνεχώς επί δεκαετίες. Όχι για... "γινάτι"!

Αλλά κι απέναντι στην ίδια την Ντόρα που εγκατέλειψε τη ΝΔ το 2010 για να ψηφίσει το ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΟ πρώτο μνημόνιο του Γιώργου Παπανδρέου, κι ύστερα έφτιαξε δικό της Κόμμα (τη Δημοκρατική Συμμαχία) και δεν κατάφερε να μπει στη Βουλή (Μάϊος 2012), ο Σαμαράς την πήρε πίσω χωρίς πρόβλημα και χωρίς πολλά- πολλά - και την επανέφερε στη Βουλή δύο μήνες αργότερα, τον Ιούνιο του 2012.

Αν μπορεί να κατηγορηθεί για κάτι ο Σαμαράς είναι για υπερβολική ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ απέναντι στην οικογένεια που τον πολέμησε με μανία. Όχι για "γινάτι"...

Ο Σαμαράς δεν κρατάει "προσωπικά", κι είναι πρόθυμος να βάλει "σφουγγάρι" και να τα σβήσει όλα, φτάνει η χώρα να βγει από τη δύσκολη θέση.
Άλλωστε τη φράση "παίρνω σφουγγάρι..." ο Σαμαράς την έχει πρωτοπεί και την έχει κατοχυρώσει. Αν και δεν βρήκε πολλούς μιμητές μετά...

Εκείνο που δεν καταλαβαίνουν όσοι τα λένε όλα αυτά, είναι ότι ο Σαμαράς είναι πολύ ανεκτικός και πολύ συγχωρητικός στα προσωπικά του - αλλά στα πολιτικά, όταν η χώρα πάει σε λάθος δρόμο, δεν συγχωρεί τίποτα!

Ή μάλλον το αντιλαμβάνονται - από ένστικτο - και γι' αυτό φοβούνται τώρα περισσότερο:
Ότι ο Σαμαράς δεν έχει προσωπικά με κανένα, απλώς θεωρεί ότι η χώρα βρίσκεται σε πολύ επικίνδυνο σημείο από μια κυβέρνηση που δεν καταλαβαίνει τα λάθη της.
Και γι' αυτό τον φοβούνται: Όχι για το τι έχει αποφασίσει να κάνει, αλλά για το τι οι ίδιοι τον εξωθούν να κάνει!

Πράγματι, ένα φάντασμα πλανιέται πάνω από τη χώρα, ή μάλλον πάνω από το Μαξίμου κι από το φθαρμένο πολιτικό σύστημα των αδιεξόδων και του ξύλινου λόγου.
Το φάντασμα του Κόμματος Σαμαρά - που ΔΕΝ υπάρχει.
Αλλά κάνουν ό,τι μπορούν να το "φτιάξουν", αυτοί που το φοβούνται περισσότερο...

ΥΓ. Μπουουου! 👻